Dziennik Urzędowy
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

WARSZAWA № 1. 8 lutego 1927 r.

1.

Do Wszystkich Pracowników P. K. P.

Królewski Rząd Wielkobrytański wystosował do Rządu Rzeczypospolitej podziękowanie za punktualny przewóz węgla, zamówionego w końcowych miesiącach r. u. przez Angielski Departament Górniczy, przyczem wyraża szczególną wdzięczność dla Ministerstwa Komunikacji i jego pracowników.

Jakkolwiek, pracując skutecznie nad uruchomieniem transportów węglowych, tak bardzo wzmożonych w końcu roku ubiegłego, pracownicy kolejowi spełnili tylko swoją powinność służbową, miło mi jest stwierdzić, że osiągnięta ich staraniem sprawność Polskich Kolei Państwowych zyskała uznanie wyrażone w wysokim akcie kurtuazji międzynarodowej.

Warszawa, dn. 8 stycznia 1927 r.

Minister:
(—) *Romocki*

2.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Komunikacji № III/Pc/10281/26 z dnia 7 stycznia 1927 r. o wydaniu nowej „Instrukcji w sprawie dokonywania rewizji bagażu i przesyłek kolejowych przez uprawnione organa państwowe".

Uzgodnioną z Ministrami Skarbu oraz Spraw Wewnętrznych nową „Instrukcję w sprawie dokonywania rewizji bagażu i przesyłek kolejowych przez uprawnione organa państwowe" wprowadza się w życie z dniem 1 lutego 1927 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą „Instrukcja tymczasowa w sprawie rewizji bagażu i ładunków przewożonych kolejami", ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Kolei № 10 z r. 1919.

Za Ministra
(—) *J. Eberhardt*
Podsekretarz Stanu

INSTRUKCJA

w sprawie dokonywania rewizji bagażu i przesyłek kolejowych przez uprawnione organa państwowe.

§ 1. Do przeprowadzania na terenie kolejowym rewizji bagażu i przesyłek kolejowych uprawnione są państwowe organa, nie należące do personelu kolejowego, którym to prawo przysługuje na mocy obowiązujących ustaw oraz wydanych na ich podstawie przepisów.

§ 2. Wspomniane wyżej organa, dokonywujące czynności rewizyjnych na terenie kolejowym, powinny, prócz zwykłych legitymacyj służbowych, posiadać i okazywać na żądanie władz i organów kolejowych, wydane przez władzę przełożoną tych organów, odpowiednie pisemne ogólne lub szczegółowe upoważnienia do dokonywania powyższych czynności.

Na terenach kolejowych, znajdujących się w miejscu siedziby urzędu celnego, personel tego urzędu nie jest obowiązany okazywać jakichkolwiek upoważnień do dokonywania czynności rewizyjnych. Okazywanie legitymecji służbowej może być przez właściwe władze i organa kolejowe wymagane w razie istotnej potrzeby, jednak tylko poza placem urzędowym danego urzędu celnego.

§ 3. Na zasadzie ustawy z dnia 14.XII. 1923 r. o uprawnieniach organów wykonawczych władz skarbowych (Dz. U. R. P. № 5, poz. 37 z r. 1924) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24.VI. 1925 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Sprawiedliwości w celu wykonania powołanej ustawy (Dz. U. R. P. № 83, poz. 576) organa wykonawcze władz skarbowych, zaopatrzone we wspomniane w punkcie 2 upoważnienia, celem śledzeń oraz wykrywania czynów karygodnych w zakresie podatków spożywczych (akcyz), monopoli państwowych i ceł, mają prawo wstępu na teren kolejowy do wagonów, na parowozy i tendry, do magazynów i składów kolejowych, przeznaczonych do przechowywania przesyłek kolejowych, przez wszystkie przejścia, przeznaczone tak dla publiczności jak i dla personelu kolejowego, bez względu na specjalne przeznaczenie tych przejść.

§ 4. Powyższe uprawnienia organów wykonawczych władz skarbowych, jako też przewidziane poniżej w niniejszej instrukcji, z wyjątkiem uprawnień przewidzianych w § 10, stosują się analogicznie do policji państwowej, jako organów służby bezpieczeństwa. W razie uzasadnionego podejrzenia, oraz w wypadkach nie cierpiących zwłoki, organa policji państwowej mają prawo dokonywać na terenie kolejowym rewizji bagażu, będącego w posiadaniu osób prywatnych, w obecności właścicieli, bez upoważnień, o których wyżej mowa, jednak z wiedzą nadzorczych organów służby kolejowej i, o ile możności, w ich asystencji. Posiadanie przez funkcjonarjusza policji państwowej rzeczonego wyżej upoważnienia jest konieczne przy dokonywaniu przez niego rewizji bagażu i przesyłek, będących w posiadaniu kolei (np. w magazynach kolejowych), w których to wypadkach konieczną jest ponadto obecność przy rewizji funkcjonarjusza kolejowego, odpowiedzialnego za bagaż lub przesyłki. W wypadkach nagłych funkcjonarjuszowi policji, nie mogącemu w danej chwili, niezależnie od posiadanej legitymacji służbowej, okazać rzeczonego wyżej upoważnienia, przysługuje prawo wstrzymać wydanie stronie bagażu, względnie przesyłki do czasu otrzymania i okazania upoważnienienia, nie dłużej wszakże jak przez 3 dni.

§ 5. Organa kolejowe są obowiązane współdziałać oraz w granicach możliwości służbowej udzielać czynnej pomocy ilekroć organa wykonawcze władz skarbowych, w celu dokonania czynności służbowych, których sami własnemi środkami dokonać nie mogą, tej pomocy zażądają.

§ 6. Rewizja bagażu pasażerskiego i przesyłek nadzwyczajnych może się odbywać: a) na stacji nadania przed przyjęciem do przewozu, t. j. przed wydaniem kwitu bagażowego i b) na stacji odbiorczej po wydaniu bagażu lub przesyłki nadzwyczajnej odbiorcy. W pierwszym wypadku rewizja powinna się odbywać w obecności nadawcy, w drugim zaś w obecności odbiorcy.

Rewizja bagażu nadawanego za kwitami i przesyłek nadzwyczajnych w drodze nie jest dopuszczalna.

§ 7. Bagaż ręczny, przewożony w wagonach razem z pasażerami, może być rewidowany w drodze t. j. w czasie jazdy, nie inaczej wszakże jak tylko w obecności służby pociągowej (prowadzącego pociąg lub konduktora).

Wypływający z § 5 obowiązek okazywania pomocy organom wykonawczym władz skarbowych ciąży w tym wypadku na służbie pociągowej, której nie wolno jest uchylać się od asystowania przy rewizji, dokonywanej z zachowaniem § 2 niniejszej Instrukcji.

§ 8. Przesyłki, wysyłane za listami przewozowemi zwyczajnemi i pospiesznemi, zasadniczo mogą być rewidowane pod warunkami, wskazanemi w § 6 niniejszej instrukcji. W wypadkach wszakże oczywistego nadużycia, lub uzasadnionego podejrzenia, rewizja może być dokonana również na drodze, na stacjach węzłowych, względnie innych o długim postoju pociągu, o ile warunki przewozowe i ruchowe umożliwiają dokonanie rewizji, która bezwarunkowo nie może powodować przetrzymywania pociagów.

§ 9. Wykonywający rewizję w drodze, obowiązany jest opakowanie rewidowanego ładunku doprowadzić do stanu pierwotnego, a o fakcie rewizji sporządzić protokuł, którego 1 egzemplarz dołącza się do dowodów przewozowych.

§ 10. Zakwestjonowane przez organa wykonawcze władz skarbowych lub policyjnych bagaże i przesyłki kolejowe winny być, na wniosek

tych organów, bez przeszkód i bez żądania narazie jakichkolwiek opłat kolejowych, im wydane, przyczem wydanie winno być stwierdzone protokularnie.

Protokół, sporządzony w 2 egzemplarzach do użytku organów kolejowych i wykonawczych władz skarbowych lub policyjnych, stanowi w tym wypadku podstawę do ewentualnego rozrachunku kolei z centralnemi władzami organów wykonawczych, którym na razie kredytuje się ciążące na zakwestjonowanej przesyłce należności kolejowe.

§ 11. Rewizja organów wykonawczych władz skarbowych w magazynach kolejowych, przeznaczonych do przechowywania przesyłek i bagaży, może mieć miejsce tylko w wypadkach śledzenia lub ścigania przestępstwa skarbowo-karnego, a w szczególności, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że w tych magazynach złożone są i ukryte przesyłki, zawierające przemycane, lub nieopodatkowane artykuły akcyzowo-monopolowe, względnie inne przemycone przedmioty.

§ 12. Na granicy polsko-gdańskiej kontrola skarbowa jest uprawnioną do przeprowadzenia rewizji akcyzowo-monopolowej i walutowej osób, bagaży ręcznych i zwykłych, oraz przesyłek kolejowych w pociągach podczas ich postoju na stacjach granicznych, przyczem nie mają zastosowania przewidziane w poprzednich artykułach ograniczenia, odnoszące się do rewizji.

§ 13. Wszelkie organa, wkraczające w celu rewizji na teren kolejowy, winny bezwzględnie przestrzegać przepisów bezpieczeństwa, które obowiązują pracowników kolejowych, tudzież stosować się do każdorazowych wskazówek organów kolejowych.

3.

P R Z E P I S Y

o przewozie poczty listowej za pośrednictwem konduktorów kolejowych.

W myśl § 3 rozporządzenia Ministrów Kolei i Przemysłu i Handlu z dnia 19 listopada 1925 r. (Dz. U. R. P. № 121 poz. 870) postanawia się w sprawie wykonywania przewozu poczty przez konduktorów kolejowych co następuje:

1. Na zarządzenie Dyrekcji Poczt i Telegrafów, wydane w porozumieniu z właściwą Dyrekcją Kolei Państwowych, mogą urzędy pocztowe wysyłać zamknięte worki z przesyłkami listowemi zwykłemi i poleconemi oraz pakiety gazetowe za pośrednictwem konduktorów bagażowych wszystkiemi pociągami pospiesznemi i osobowemi na wszystkich linjach kolejowych, znajdujących się pod zarządem Ministerstwa Komunikacji z wyjątkiem pociągów, w których kursują wagony pocztowe lub przedziały urządzone do przewozu poczty.

2. Zainteresowane Dyrekcje Poczt i Telegrafów i Dyrekcje Kolei Państwowych układają i wprowadzają we wzajemnem porozumieniu plany przewozu i wymiany worków listowych i pakietów gazetowych przez konduktorów bagażowych. Plany te ustalają: stację wyjściową i końcową przewozu, urzędy pocztowe, które mają oddawać konduktorowi bagażowemu i od niego odbierać worki listowe i pakiety gazetowe w umówionym pociągu oraz okres ważności kursu ustalonego planem. O wszelkich

zamierzonych zmianach w planie tych przewozów Dyrekcja Poczt i Telegrafów zawiadamia poprzednio właściwą Dyrekcję Kolei Państwowych.

3. Worki listowe oddawane konduktorom bagażowym do przewozu, muszą być zamknięte plombą lub wyjątkowo pieczęcią lakową i zaopatrzone chorągiewkami adresowemi z trwałego papieru, wykluczającego łatwość oderwania się.

Pakiety gazetowe muszą być należycie i trwale opakowane i zaklejone, a w razie potrzeby obwiązane szpagatem.

W adresie worka lub pakietu musi być zaznaczona wyraźnie nazwa urzędu pocztowego lub ambulansu, do którego worek lub pakiet jest przeznaczony. W adresie worka lub pakietu musi być podana również nazwa stacji wydania, gdy nazwa odbiorczego urzędu pocztowego różni się od nazwy tej stacji lub gdy worek lub pakiet adresowany jest do ambulansu.

4. Posłańcy urzędów pocztowych oddają worki listowe i pakiety gazetowe konduktorowi bagażowemu i od niego odbierają bezpośrednio w wagonie bagażowym, wchodząc do wagonu tylko na wezwanie konduktora. Porządek wymiany jest ten, że funkcjonarjusz pocztowy najprzód odbiera ładunek pocztowy od konduktora, a potem oddaje mu swój ładunek przeznaczony na wysłanie w wagonie bagażowym.

5. Funkcjonarjusze pocztowi są obowiązani zgłaszać się wcześnie do pociągu i we właściwem miejscu, aby mogli przystąpić do wymiany zaraz po zatrzymaniu się pociągu. Funkcjonarjusze ci winni przy odbieraniu i oddawaniu worków stosować się do wskazówek konduktora i na jego żądanie są obowiązani pomagać mu w wyładowywaniu i załadowaniu, oraz układaniu worków i pakietów w wagonie bagażowym.

6. Jako pocztowe dokumenty przewozowe służą dostarczone przez urzędy pocztowe:

a) wykazy ładunku druk № 10,
b) sumarjusz przewozu poczty listowej druk № 413.

7. Urząd pocztowy, który według danego planu wymiany jako pierwszy, czyli wyjściowy urząd oddaje konduktorowi bagażowemu worki i pakiety do przewozu, wręcza mu przez swego funkcjonarjusza wypełnione w 2 egzemplarzach i ostemplowane datownikiem:

a) wykaz ładunku oddanego przez siebie;
b) po jednym wykazie ładunku dla każdego urzędu pocztowego, który wymienia z konduktorem bagażowym lub tylko odbiera od niego worki i pakiety stosownie do planu wymiany;
c) sumarjusz przewozu poczty listowej.

8. Wykaz ładunku, wymieniony w punkcie 7 pod a), urząd wyjściowy adresuje na kurs, wymieniając nazwę stacji wyjściowej i końcowej kursu w pierwszym przypadku oraz numer pociągu. Ponad tytułem wykazu umieszcza uwagę: „wagon bagażowy”. Do tego wykazu wpisuje urząd wyjściowy szczegółowo wszystkie worki i pakiety, które oddaje do przewozu. Wpisy winny być wykonane w porządku, w jakim te przedmioty mają być kolejno wydawane po drodze.

Worek wpisuje się szczegółowo do wykazu ładunku w ten sposób, że nazwę urzędu, wysyłającego worek, i nazwę urzędu jego przeznaczenia zaznacza się w rubrykach wykazu zatytułowanych: „Urząd poctowy nadawczy” i „Urząd pocztowy przeznaczenia”, pakiet zaś gazetowy wykazuje się szczegółowo przez wpisanie nazwy gazety i wysyłającego urzędu pocztowego lub tylko nazwy wysyłającego urzędu pocztowego, o ile pa-

kiet zawiera różne czasopisma, w rubryce: „Urząd pocztowy nadawczy", a miejsce przeznaczenia pakietu w rubryce: „Urząd pocztowy przeznaczenia".

9. Wykazy ładunku, wymienione w punkcie 7 pod b), adresuje wyjściowy urząd pocztowy do urzędów pocztowych, które według planu wymiany odbierają worki i pakiety od konduktora bagażowego lub tylko mu oddają. Ponad tytułem tych wykazów winna być umieszczona również uwaga: „wagon bagażowy w pociągu №............................".

W wypadkach, przewidzianych w punkcie 3, ma być zaznaczona w tytule wykazu również nazwa stacji zdawczej.

Do wykazów ładunku, wymienionych w punkcie 7 pod b), urząd wyjściowy przenosi ze swego wykazu, wymienionego w punkcie 7 pod a), worki i pakiety przez siebie oddane, notując ich znamiona i ilość, a następnie wpisuje w tych wykazach na podstawie planu wymiany we właściwych rubrykach nazwy urzędów pocztowych i ambulansów, od których i dla których mają być worki i pakiety oddane konduktorowi bagażowemu w odnośnej stacji zdawczej. Wykazy, dla których po drodze już żadne worki i pakiety nie mają być wpisane, urząd wyjściowy zamyka i sumuje.

10. W sumarjuszu, wymienionym w punkcie 7 pod c), urząd wyjściowy wypełnia nagłówek i wpisuje w porządku kolejnym pod przychodem wszystkie stacje, w których konduktor bagażowy ma odbierać worki i pakiety, a pod rozchodem wszystkie stacje, w których ma te przedmioty wydawać.

11. Każdy następny urząd pocztowy, objęty planem wymiany, wręcza konduktorowi bagażowemu przez swego funkcjonarjusza wraz z ładunkiem tylko wykaz tego ładunku w 2 egzemplarzach, ostemplowany datownikiem, wypełniony i zaadresowany według wskazania punktu 8 oraz podsumowany.

12. Konduktor bagażowy, przyjmując ładunek, jest obowiązany sprawdzić ilość worków listowych i pakietów gazetowych z wręczonym mu wykazem tego ładunku i pokwitować odebranie ładunku w obu egzemplarzach wykazu przy użyciu kalki, podpisując wykaz poniżej sumy na prawo. Pierwszy egzemplarz pokwitowanego wykazu konduktor zatrzymuje wraz z ładunkiem, drugi egzemplarz wykazu zwraca oddającemu funkcjonarjuszowi urzędu pocztowego.

13. Konduktor bagażowy wydaje worki i pakiety posłańcom urzędów pocztowych, objętych planem wymiany, na podstawie podwójnych wykazów, które, ostempiowane datownikiem oraz wypełnione całkowicie lub częściowo, wręczył mu urząd wyjściowy. Wykazy te uzupełnia konduktor w tekście na podstawie odebranych w czasie drogi wykazów ładunku, zamyka i sumuje oraz umieszcza swój podpis poniżej i na prawo od sumy w obu egzemplarzach wykazu przy użyciu kalki. W ten sam sposób podpisuje konduktor wykazy ładunku zamknięte i podsumowane już przez wyjściowy urząd pocztowy.

Odbiór worków i pakietów kwituje funkcjonarjusz odbierającego urzędu pocztowego konduktorowi przez podpisanie obu egzemplarzy wykazu wręczonego mu przez konduktora, równocześnie z ładunkiem przy użyciu kalki. Pierwszy egzemplarz wykazu zdawczego zatrzymuje funkcjonarjusz pocztowy, drugi egzemplarz zwraca konkuktorowi. Funkcjonarjusz pocztowy, odbierając ładunek od konduktora bagażowego, jest obowiązany sprawdzić, czy otrzymał właściwe worki i pakiety.

14. Wykaz ładunku w 2 egzemplarzach, ostemplowany należycie datownikiem urzędu pocztowego wymiany, przedstawia legitymację funkcjonarjusza tego urzędu, upoważniającą go nietylko do oddania lecz także do odebrania worków i pakietów. W tych przeto wypadkach, gdy funkcjonarjusz pocztowy według planu nie oddaje ładunku, lecz tylko odbiera, powinien jest mimo to wręczyć konduktorowi wtedy już tylko pojedyńczy wykaz ładunku ostemplowany datownikiem urzędu pocztowego i zaopatrzony w tekście uwagą: „próżny", stwierdzoną podpisem. Wykaz pozostaje u konduktora. Taki sam wykaz wystawiony, ostemplowany i wręczony przez wyjściowy urząd pocztowy wydaje konduktor bagażowy funkcjonarjuszowi pośredniego urzędu pocztowego wymiany, gdy tylko odbiera od niego ładunek, a wzamian mu żadnego nie wydaje.

15. Na wypadek różnicy w ilości worków lub pakietów oddanych i wpisanych do wykazu ładunku ma strona oddająca, brakujący worek lub pakiet w obu egzemplarzach wykazu własnoręcznie odpisać, nadliczbowy zaś dopisać i zmiany te potwierdzić podpisem. Zbadanie przyczyny braku lub nadwyżki należy do właściwego i końcowego urzędu pocztowego.

16. W razie wyjątkowego niezgłoszenia się na czas funkcjonarjusza pocztowego na danej stacji po odbiór poczty, konduktor bagażowy oddaje worki i pakiety wraz z pierwszym egzemplarzem wykazu dyżurnemu służby ruchu lub funkcjonarjuszowi kolejowemu przez niego wskazanemu za pokwitowaniem w drugim egzemplarzu (kopji) wykazu, który konduktor zatrzymuje i w którym notuje niestawienie się funkcjonarjusza pocztowego.

Wymienione organa kolejowe oddają worki i pakiety zgłaszającemu się wysłańcowi urzędu pocztowego, legitymującemu się wykazem pocztowym, za pokwitowaniem w książce podręcznej.

O niezgłoszeniu się funkcjonarjusza pocztowego do pociądu po odbiór poczty w właściwym czasie, urząd stacyjny donosi przełożonej Dyrekcji Kolejowej, która zawiadamia o tem właściwą Dyrekcję Poczt i Telegrafów,

17. Oprócz wykazów ładunku, wymienionych w punkcie 7 pod b), uzupełnianych przez konduktora bagażowego według punktu 13-go uzupełnia konduktor bagażowy również sumarjusz w 2 egzemplarzach, wpisując do niego ilości worków i pakietów otrzymanych i wydanych w poszczególnych stacjach wymiany na podstawie wykazów odebranych od urzędów pocztowych i drugich egzemplarzy (kopji) wykazów wydanych funkcjonarjuszom tych urzędów, w końcu sumuje kolumny przychodu i rozchodu sumarjusza i podpisuje go poniżej zesumowania. Sumy przychodu i rozchodu muszą być sobie równe. Pierwszy egzemplarz sumarjusza wraz z wymienionemi wykazami odebranemi i kopjami wydanych wykazów konduktor bagażowy oddaje funkcjonarjuszowi końcowego urzędu pocztowego za pokwitowaniem w drugim egzemplarzu sumarjusza, który wraz z próżnym wykazem końcowego urzędu pocztowego, jako dowodem oddania mu ładunku, wręcza dyżurnemu służby ruchu.

18. Gdy przewóz ładunku pocztowego za pośrednictwem konduktorów bagażowych odbywa się tylko między dwoma urzędami pocztowemi, lub gdy konduktor otrzymuje ładunek tylko na stacji wyjściowej, a na wszystkich innych stacjach wymiany ładunek tylko wydaje, wówczas odpada prowadzenie przez niego sumarjusza.

19. Na podstawie osobnego porozumienia między Dyrekcją Poczt i Telegrafów a Dyrekcją Kolei Państwowych mogą być przy niektórych

przewozach pakiety gazetowe wykazywane sumarycznie. Przy sumarycznem wykazywaniu pakietów gazetowych wpisuje się słowo: „gazety" w poprzek rubryk wykazu zatytułowanych „Urząd pocztowy nadawczy i przeznaczenia", a w kolumnie zatytułowauej: „Pakiety listowe" ilość pakietów gazetowych.

20. Warunki przewozu i sposób przekazywania worków i pakietów listowych za pośrednictwem konduktorów bagażowych między zagraniczną stacją zdawczą a krajowym urzędem pocztowym wymiany ustalają w każdym poszczególnym wypadku zainteresowane Dyrekcje Poczt i Telegrafów i Kolei Państwowych we wzajemnem porozumieniu.

21. Zarówno funkcjonarjusz pocztowy jak i funkcjonarjusz kolejowy jest obowiązany uszkodzenie oddawanego worka lub pakietu gazetowego na żądanie odbiorcy potwierdzić w wykazie ładunku zwięzłem omówieniem rodzaju uszkodzenia, własnoręcznie wykonanem, i wyraźnie przez siebie podpisanem.

22. Prawidłową wymianę poczty za pośrednictwem organów kolejowych na danym kursie pocztowo-kolejowym dozorują oba krańcowe urzędy pocztowe wspólnie z odnośnemi urzędami stacyjnemi.

Końcowy urząd pocztowy bada odebrany od konduktora sumarjusz i jego załączniki, na znak przeprowadzonej rewizji stempluje sumarjusz datownikiem, następnie dokumenty broszuruje i w kompletach miesięcznych odsyła wyjściowemu urzędowi pocztowemu w ciągu pierwszych 7 dni miesiąca.

Wszelkie nieprawidłowości stwierdzone przy kontroli dokumentów przewozowych końcowy urząd pocztowy bada i załatwia z interesowanemi urzędami pocztowemi i kolejowemi.

23. Przepisy niniejsze nie mają zastosowania do przewozów poczty listowej w wagonie bagażowym spowodowanych wycofaniem z pociągu wagonu pocztowego z powodu jego niezdatności lub przerwą w ruchu, gdy do konwojowania poczty listowej, przeładowanej i wysłanej tym samym pociągiem, nie może być użyty funkcjonarjusz pocztowy.

24. Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem 1 lutego 1927 r. Równocześnie znosi się przepisy dotychczas obowiązujące.

Warszawa, d. 10 stycznia 1927 r.

Zatwierdzam Minister Komunikacji:
(—) *Romocki*

4.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Komunikacji z dnia 8 stycznia 1927 r. № I.17873/26 o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 21 stycznia 1925 r. № 405/2/25 (Dz. U. M. K. № 2/25 o ujednostajnieniu stanowisk i tytułów służbowych na kolejach państwowych.

Rozporządzenie wyżej powołane otrzymuje następujące uzupełnienie:

s t r o n a 24, r u b r y k a 6, przy pracownikach służby konduktorskiej należy jako № 4-y umieścić:
„Instruktor drużyn konduktorskich".

strona 61, za № porządkowym 84 należy umieścić:
rubryka 1: „84a”,
„ 2: „dto”,
„ 3, 4, 6 i 8: „Instruktor drużyn konduktorskich”
„ 5, 7 i 9: „IX”,
strona 100/101: za № 80 należy umieścić:
rubryka 1: „80a”,
„ 2: „Służba konduktorska”,
„ 3: „Instruktor drużyn konduktorskich”,
„ 4: „ukończona szkoła powszechna”,
„ 5: „na instruktora drużyn konduktorskich”,
„ 7: „1) praktyczne pouczanie drużyn konduktorskich w służbie,
2) nadzorowanie drużyn konduktorskich pod względem należytego wykonywania przez nich czynności służbowych,
3) doraźne usuwanie usterek spostrzeżonych w służbie drużyn konduktorskich”.

Bliższe określenie czynności instruktorów drużyn konduktorskich zawarte jest w specjalnej instrukcji.

Warszawa, dnia 8 stycznia 1927 r.

Minister:
(—) *Romocki*

5.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Komunikacji z dnia 24 stycznia 1927 r. № V/7360/16/26 o utworzeniu Zarządu Budowy Kolei Państwowej Bydgoszcz — Gdynia i zniesieniu Kierownictwa budowy kolei państwowej Kalety-Podzamcze.

Na zasadzie art. 7 ustawy z dnia 12 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) o zakresie działania i organizacji urzędów kolejowych zostaje utworzony z dniem 1 lutego 1927 r. „Zarząd budowy kolei państwowej Bydgoszcz-Gdynia” z siedziba w Bydgoszczy, jako samodzielna jednostka administracyjna, podległa bezpośrednio Ministerstwu Komunikacji.

Równocześnie z dniem 1 lutego 1927 r. zostaje zniesione „Kierownictwo budowy kolei państwowej Kalety-Podzamcze w Lublińcu”.

Dyrektorem Zarządu budowy kolei państwowej Bydgoszcz-Gdynia mianowany jest inż. Józef NOWKUŃSKI, dotychczasowy Naczelny Kierownik budowy kolei Kalety-Podzamcze.

Za Ministra
(—) *J. Eberhardt*
Podsekretarz Stanu

6.

Skład Izby Dyscyplinarnej Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie na rok 1927.

W myśl § 104 u. 1 i 2, obowiązującej w Małopolsce ordynacji służbowej dla pracowników kolejowych, zostali zamianowiani:

Przewodniczący:

Stankiewicz Otillo, Naczelnik Wydziału.

Członkowie, upoważnieni do zastępowania Przewodniczącego:

Dr. Krzyształowicz Wincenty, Naczelnik Wydziału,
Dr. Swigost Michał, Naczelnik Wydziału,
Dr. Nycz Ignacy, Kierownik Działu.

Członkowie:

Inż. Bandrowski Stanisław, referendarz
Fiałek Adam, st. referendarz
Inż. Grabczak Andrzej, kierownik działu
Dr. Kobylański Feliks, referendarz
Knorek Józef, st. asesor
Madziarz Bolesław, referendarz
Stanowski Rudolf, kierownik działu
Dr. Sułek Józef, referendarz
Trzciński Tadeusz, asesor
Turek Zdzisław, st. asesor
Turnau Marjan, referendarz
Dr. Waligóra Jan, kierownik działu
Żegiestowski Kazimierz, kierownik działu
Żwirski Władysław, kierownik działu

Po myśli §§-ów 104 ust. 3 i 105 Ord. służb. oraz § 3 regul. dla Izb Dyscyplinarnych i z uwagi na tamt. rozp. z dnia 26/XI-1925 № I 16549/25 wylosowano dla poszczególnych grup następujacych wotantów:

Grupa I.

Pracownicy z działu służby pociągowej:

1. Bien Franciszek, hamulcowy
2. Bogdali Józef, hamulcowy
3. Brodziński Wojciech, konduktor II kl.
4. Ciastoń Antoni, konduktor II kl.
5. Jonak Jan II, hamulcowy
6. Jurkowski Jan, hamulcowy
7. Klapa Walenty, konduktor II kl.
8. Kłos Marcin, hamulcowy
9. Kuklicz Franciszek, kierownik pociągu II kl.
10. Mleczko Wicenty, kierownik pociągu I kl.
11. Osler Alojzy, konduktor I kl.
12. Pietrzak Jan, hamulcowy
13. Pietrzyk Jan, kierownik poc. II kl.
14. Salewicz Józef, kierownik poc. II kl.
15. Sowiński Piotr, hamulcowy
16. Staszica Leon, hamulcowy
17. Strojek Andrzej, hamulcowy
18. Wieszczek Tomasz, hamulcowy

Grupa II.

Pracownicy z działu służby ruchu:

1. Burgielski Kazimierz, asesor
2. Dębosz Fryderyk, przetokowy
3. Fiałkowski Feliks, st. magazynier
4. Gorączko Michał, st. magazynier
5. Halama Paweł, st. magazynier
6. Hytros Teodor, przetokowy
7. Jabłoński Antoni. st. stacyjny
8. Kachniarz Stanisław, st. przetokowy
9. Kraj Jan, st. asesor
10. Kruczek Józef, adjunkt
11. Lisicki Karol, st. magazynier
12. Mayerberg Stanisław, st. asesor
13. Onderka Stanisław, st. magazynier
14. Pec Karol, st. asesor
15. Piotrowicz Marcin, magazynier
16. Rybka Józef, zwrotniczy
17. Syryło Szymon, st. zwrotniczy
18. Weinert Jan, adjunkt.

Grupa III.

Pracownicy z działu służby budowy i konserwacji:

1. Barwig Wojciech, asesor
2. Inż. Bertig Götzel, radca K. P.
3. Bieniaszek Feliks, adjunkt
4. Inż. Dalewski Emil, kierownik działu
5. Inż. Günzig Maurycy, st. referendarz
6. Inż. Hoeschl Franciszek, radca K. P. i kontroler drogowy
7. Inż. Katz Ozjasz, kierownik działu
8. Królikowski Władysław, st. asesor
9. Inż. Krüger Aleksander, radca K. P. i kontroler drogowy
10. Magdziński Kazimierz, st. asesor
11. Papiernik Jan, mostowniczy
12. Inż. Piątkowski Czesław, referendarz
13. Poproch Michał, st. stacyjny
14. Inż. Poss Ferdynand, referendarz
15. Rudzki Jan, st. torowy
16. Śmiga Józef, zawiad. odcinka drogowego I kl.
17. Inż. Zlatkes Bernard, referendarz
18. Żurek Jan. zawiad. odcinka sygnałowego II kl.

Grupa IV.

Pracownicy z działu służby parowozowej i warsztatowej:

1. Beigert Antoni, maszynista I kl.
2. Boryczko Władysław, maszynista I kl. -
3. Dackow Włodzimierz, rewident wagonów I kl.
4. Gumiński Kazimierz, maszynista II kl.
5. Jagiełło Antoni, maszynista I kl.
6. Jakliński Jan, maszynista I kl.
7. Kiełbicki Kazimierz, st. majster
8. Kratochwil Franciszek, maszynista II kl.
9. Krempl Bogusław, st. majster
10. Inż. Kukuk Natan, st. referendarz
11. Lalik Andrzej, pomocnik maszynisty I kl.
12. Lalik Jan, st. palacz parowozowy
13. Inż. Linnemann Gustaw, starszy technik
14. Mylius August, st. asesor
15. Inż. Orłowicz Juljan, Naczelnik Oddziału mechanicznego
16. Siłkowski Leopold, maszynista II kl.
17. Węglowski Stanisław, maszynista II kl.
18. Inż. Zahajkiewicz Karol, st. referendarz

Grupa V.

Pracownicy z pozostałych działów służby:

1. Błaur Jadwiga, adjunkt
2. Chomicki Michał, adjunkt
3. Czechowski Ignacy, st. asesor
4. Drzewicki Jan, adjunkt
5. Filipowicz Edmund, adjunkt
6. Gorzecki Włodzimierz, kierownik działu
7. Hillenbrand Eugenja, st. asystent
8. Kamiński Bronisław, asesor
9. Kisielewski Tadeusz, adjunkt
10. Leśniowski Bolesław, st. asystent
11. Machnica Jan, st. asesor
12. Metel Zofja, st. asystent
13. Pietruszka Romuald, asesor
14. Schieberl Szczęsny, adjunkt
15. Semow Stanisław, st. kancelista
16. Solecki Leon, kierownik działu
17. Sosenko Stanisław, adjunkt
18. Stefański Adam, adjunkt

Warszawa, dnia 27 stycznia 1927 r.

Minister:
(—) *Romocki*

7.

Skład Izby Dyscyplinarnej
Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie na rok 1927.

W myśl § 104 u. 1 i 2, obowiązującej w Małopolsce ordynacji służbowej dla pracowników kolejowych, zostali zamianowani:

Przewodniczący:

Wiceprezes D. K. P. Dr. Grauer Jakób.

Członkowie upoważnieni do zastępstwa Przewodniczącego:

Naczelnik Wydziału: Wenzl Paweł
Naczelnik Wydziału: Radzięda Jan.

Członkowie:

Bürgel Emil, kierownik działu
Specht Ferdynand, starszy referendarz K. P.
Kamiński Adolf, kierownik działu
Ziszka Kazimierz, kierownik działu
Inż. Redner Jakób, kierownik działu
Kusiba Tadeusz, kierownik działu
Białowąs Kazimierz, kierown. działu
Kowal Jan, referendarz K. P.
Krembuszewski Lecpold, starszy asesor, p. o. kierownika działu
Międziobrodzki Jan, zastępca naczelnika SUD., p. o. kierownika działu.

W myśl rozporządzenia M. K. z dnia 26 listopada 1925 № I/16549/25 wylosowano dla pojedynczych grup Izby Dyscyplinarnej następujących członków:

dla grupy I (personelu pociągowego).

1. Baśkiewicz Marjan, kierownik pociągu I kl.
2. Wytrykus Piotr, kierownik pociągu I kl,
3. Wirth Karol, kierownik pociągu I kl.
4. Kwaśnicki Szymon, kierownik pociągu II kl.

5. Andryszczak Antoni, kierownik pociągu II kl.
6. Popiel Paweł, kierownik pociągu II kl.
7. Pawluk Henryk, kierownik pociągu II kl.
8. Burda Piotr, kierownik pociągu II kl.
9. Obierek Jan, kierownik pociągu II kl.
10. Pawluk Michał, konduktor I kl.
11. Buczma Ludwik, konduktor II kl.
12. Drohomirecki Bazyli, konduktor II kl.
13. Miziuk Jan, konduktor II kl.
14. Dumański Rudolf, konduktor II kl.
15. Kotaś Stanisław, konduktor II kl.
16. Richtscheid Jan, konduktor II kl.
17. Hawryłyszyn Teodor, hamulcowy
18. Jamiński Eustachy, hamulcowy.

dla grupy II (pracowników z działu służby eksploatacyjnej).

1. Mendel Jan, asesor
2. Dzierżek Kazimierz, asesor
3. Silberbach Emanuel, starszy asesor
4. Jakubowski Józef, kierownik działu
5. Weintraub Izrael, asesor
6. Bojarowicz Jan, asesor
7. Gaib Walenty, starszy ustawiacz
8. Lubka Stanisław, starszy asystent
9. Lewandowski Kazimierz, starszy asystent
10. Smenda Jan, starszy asystent
11. Szudrawy Maksymiljan, starszy magazynier
12. Jagielski Roman, starszy asystent
13. Szkoruta Aleksander, starszy stacyjny
14. Dynysikiewicz Wincenty, ustawiacz
15. Dęboń Szymon, nastawniczy
16. Litoński Józef, starszy stacyjny
17. Rusnak Iftenij, starszy przetokowy
18. Rossakiewicz Józef, stacyjny.

dla III grupy (pracownicy z działu budowy i konserwacji)

1. Inż. Schrager Aron, kierownik działu
2. Kochański Szczepan, asesor
3. Szatarski Jan, starszy asesor
4. Inż. Seremet Józef, kierownik działu
5. Inż. Turyn Filip, kierownik działu
6. Oth Zenon, adjunt
7. Laszkiewicz Józef, zawiadowca odcinka sygnałowego I kl.
8. Nowotarski Ksawery, starszy monter sygnalizacji
9. Kopop Wojciech, zawiadowca odcinka sygnałowego I kl.
10. Kawalecki Wilhelm, zawiadowca odcinka drogowego II kl.
11. Kłak Kazimierz, zawiadowca odcinka drogowego II kl.
12. Wanke Leopold, zawiadowca odcinka sygnałowego II kl.
13. Schworm Filip, pomocnik warsztatowy
14. Dobrowolski Leon, monter sygnalizacji I kl,
15. Ostrowski Jan, woźny
16. Wrona Juljan, podmajstrzy
17. Jakób Jan, starszy woźny.
18. Bodnarczuk Jan, monter sygnalizacji I kl.

dla IV grupy (pracownicy służby parowozowej i warsztatowej).

1. Inż. Marjański Stanisław, zastępca naczelnika warszt. gł. I kl.
2. Inż. Reitmann Marek, referendarz K. P.
3. Wiszniowski Gustaw, adjunkt
4. Schramm Wilhem, asesor
5. Rużyczka Jan, asesor

6. Inż. Mahler, pomocnik naczelnika parowozowni I kl.
7. Gromincki Wacław, instruktor maszynista
8. Dubicki Wojciech, rewident wagonów II kl.
9. Dublewicz Władysław, rewident wagonów I kl.
10. Fromm Stanisław, majster
11. Łoziński Wiktor, starszy majster
12. Godziński Jan, zawiadowca sekcji warszt. II kl.
13. Janson Ludwik, maszynista I kl.
14. Grodecki Stanisław, maszynista II kl.
15. Ostrowski Piotr, podmajstrzy
16. Piotrowski Kazimierz, podmajstrzy
17. StrażnikiewiczJan, podmajstrzy
18. Pawlikowski Józef, pomocnik maszynisty II kl.

dla V grupy (pracownicy innych działów służbowych).

1. Bolembach Stanisław, referendarz K. P.
2. Gorzkowski Antoni, starszy asesor
3. Geissler Marjan, asesor
4. Gryczuk Józef, kierownik działu
5. Dr. Hammermann Jakób, kierownik działu
6. Cervenzl Jan, starszy asesor
7. Malina Józef, starszy magazynier
8 Fetter Klemens, starszy asystent
9. Srp Piotr, starszy magazynier zasobów
10. Piotrowski Mateusz, starszy magazynowy
11. Stankiewicz Andrzej, starszy magazynowy
12. Gajewski Jan, starszy woźny
13. Kotniewicz Ignacy, st. woźny
14. Kalandruk Bazyli, woźny
15. Skulski Wojciech, woźny
16. Iwasiów Jakób, magazynowy
17. Łagan Wincenty, starszy woźny
18. Kardasz Michał, woźny.

Warszawa, dnia 27 stycznia 1927 r.

Minister:
(—) *Romocki*

8.

Skład Izby Dyscyplinarnej
Dyrekcji Kolei Państwowej we Lwowie na rok 1927.

W myśl § 104 u. 1 i 2, obowiązującej w Małopolsce ordynacji służbowej dla pracowinków kolejowych, zostali zamianowani:

Przewodniczący:

Wiceprezes Dyrekcji Kolei Państwowych, Swatoń Zygmunt.

Członkowie upoważnieni do zastępstwa przewodniczącego:

Dr. Kłodnicki Stanisław, Naczelnik Wydziału osobowego
Dr. Świgost Stanisław, Naczelnik Wydziału handlowo-taryfowego
Planeta Jan, zastępca Naczelnika Wydziału osobowego p. o. Naczelnika Biura kolei lokalnych.

Członkowie:

Inż. Romański Ryszard, radca kol. p., kierownik działu, Wydział mechaniczny
Piasecki Ludwik, Naczelnik Wydziału rachunkowego
Ettinger Filip, kierownik działu, Wydział prawny
Franz Władysław, kierownik działu, Wydział eksploatacyjny
Inż. Bohosiewicz Andrzej, kierownik działu, Wydział mechaniczny
Bong Władysław, starszy kontroler wydziałowy, Wydział Kontroli dochodów
Inż. Mańkowski Juljusz, kierownik działu, Wydział drogowy
Skałowski Władysław, kierownik działu, Wydział zasobów
Kapłański Bronisław, referendarz kol. p. Wydział eksploatacyjny
Inż. Domaszewski Jan, referendarz kol. p., Wydział drogowy.

Wylosowani zostali:

Grupa I (personel pociągowy):

1. Kiniarz Józef, kierownik pociągu II kl.
2. Iwański Stanisław, kierownik poc. II kl.
3. Hryciów Józef, kierownik poc. II kl.
4. Borkowski Wincenty, kierownik poc. II kl.
5. Marszałek Wojciech, kierownik poc. II kl.
6. Rzepka Aleksander, kierownik poc. II kl.
7. Gräff Jakób, kierownik poc. II kl.
8. Dyhdalewicz Jan, kierownik poc. I kl.
9. Hexel Franciszek, kierownik poc. II kl.
10. Horyń Józef, konduktor II kl.
11. Hryciów Grzegorz, konduktor II kl.
12. Ilków Jan, hamulcowy
13. Schlosser Jan, konduktor II kl.
14. Tościuk Stefan, konduktor II kl.
15. Wagner Franciszek, hamulcowy
16. Jabłoński Stanisław, hamulcowy
17. Węgier Karol, konduktor II kl.
18. Wanat Marcin, konduktor II kl.

Grupa II (dział służby ruchu):

1. Gamski Włodzimierz, st. asesor
2. Dr. Landau Zygmunt, kierownik działu
3. Hausner Eugenjusz, adjunkt
4. Karczewski Tadeusz, st. asesor
5. Hawryszo Eugenjusz, radca kol., P. zastępca Naczelnika Wydziału
6. Iwanejko Karol, adjunkt
7. Panc Franciszek, starszy ustawiacz
8. Tarasowicz Mikołaj, starszy ustawiacz
9. Wesołowski Michał, st. asystent
10. Szkotnicki Jan, nastawniczy
11. Bubeła Piotr, nastawniczy
12. Łabuzek Tomasz, kierownik pociągu II kl., jako instruktor drużyn konduktorskich.
13. Gawełko Piotr, starszy stacyjny
14. Rudkowski Józef, przetokowy
15. Krzyształowski Roman, st. stacyjny
16. Krzyształowski Edward, st. stacyjny
17. Rytwiński Stanisław, st. przetokowy
18. Sałamaszyński Andrzej, ustawiacz

Grupa III (dział budowy i konserwacji):

1. Modlinger Oswald, starszy asesor
2. Inż. Milski Adam Juljusz, starszy referendarz Kol. P.
3. Męsowicz Michał, zawiadowca odcinka sygnałowego I kl.
4. Inż. Świrski Franciszek, starszy referendarz Kol. P.
5. Opawski Alfons, zawiadowca odcinka sygnałowego I kl.
6. Assmann Ludwik, zawiadowca odcinka drogowego II kl.
7. Heck Emil, szofer
8. Nemec Jan, podmajstrzy
9. Penarski Jan, ślusarz mostowy
10. Gall Antoni, st. monter sygnalizacji
11. Launhardt Wilhelm, monter sygnalizacji I kl.
12. Dąbrowski Włodzimierz, ślusarz mostowy
13. Kracyła Jan, ślusarz mostowy
14. Styliński Piotr, magazynier
15. Wala Andrzej, starszy torowy
16. Sieniutowicz Jan, dozorca budynków
17. Stepuła Józef, starszy dróżnik
18. Werner Adolf, monter sygnalizacji II kl.

Grupa IV (dział parowozowy i warsztatowy):

1. Inż. Witkowski Tadeusz, Naczelnik Oddziału mechanicznego
2. Eberhard Piotr, zawiadowca sekcji warsztatu II kl.
3. Trypka Jan, zawiadowca sekcji warsztatu I kl.
4. Tauliczek Stanisław, starszy asesor
5. Jachimowski Ludwik, pomocnik zawiadowcy sekcji warszt.
6. Inż. Dogolewski Michal, kierownik działu
7. Kałahur Jan, starszy majster
8. Arend Rudolf, maszynista I kl.
9. Soucek Ferdynand, podmajstrzy
10. Szmejda Jan, palacz parow. I kl.
11. Patynek Michał, pomocnik maszynisty II kl.
12. Cembruch Paweł, podmajstrzy
13. Fischer Franciszek, maszynista II kl.
14. Oleś Alojzy, podmajstrzy
15. Szewczyk Edward, maszynista II kl.
16. Krowicki Jakób, pomocnik maszynisty II kl.
17. Szpyt Jan, podmajstrzy
18. Stasiaczek Jan, podmajstrzy.

Grupa V (pozostałe działy służby):

1. Dr. Schorr Schulem, kierownik działu
2. Jäger Władysław, asesor
3. Baldini Antoni, asesor
4. Dr. Zgórski Kazimierz, Nacz. Wydziału
5. Kołodziejski Zygmunt, st. asesor
6. Bielecki Antoni, asesor
7. Zambelli Kazimierz, st. asystent
8. Płocki Władysław, drukarz
9. Piotrowski Roman, st. kancelista
10. Schutty Bolesław, st. asystent.
11. Jerzabek Józef, st. asystent
12. Augustynowicz r. Krzyczkowski Władysław, starszy magazynier zasobów.
13. Płatków Teodor, magazynowy
14 Plach Józef, magazynowy
15. Roth Piotr, starszy magazynowy
16. Rucki Stefan, asystent
17. Partyka Franciszek, st. magazynowy
18. Głowiński Jan, magazynier.

Warszawa, d. 27 stycznia 1927 r.

Minister:
(—) *Romocki*

9.

OKÓLNIK

Ministra Komunikacji № I/1312/2/27 z dnia 28 stycznia 1927 r. do wszystkich Dyrekcyj P. K. P. w sprawie dodatków nocnych dla pracowników kolejowych.

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 10 stycznia 1927 r. uchwaliła co następuje:

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924) zarządzam co następuje:

§ 1.

Ustęp pierwszy § 3 uchwały Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1925 r. w sprawie dodatku do uposażenia dla pracowników kolejowych za służbę w porze nocnej otrzymuje następujące brzmienie:

„Dodatki za służbę nocną otrzymują pracownicy wykonywujący czynności:

1) w służbie eksploatacyjnej: dyżurnego ruchu, dyspozytora ruchu, telegrafisty, telefonisty, starszego ustawiacza, ustawiacza, starszego przetokowego, nastawniczego, starszego zwrotniczego, zwrotniczego, kasjera biletowego i bagażowego, biletera, magazyniera, dyspozytora drużyn konduktorskich, kancelisty technicznego przy dyżurnym ruchu spisywacza wagonów i deklaranta celnego,

2) w służbie drogowej: dróżników obslugujących posterunki blokowe i odstępowe,

3) w służbie mechanicznej: dyspozytora parowozowni, starszego palacza i palacza parowozowni, starszego rewidenta i rewidenta wagonów, maszynowego, palacza stałych kotłów i smarownika stacyjnego,

4) w służbie elektrycznej: maszynisty i palacza elektrowni, elektromontera i montera".

§ 2.

Punkt c) i d) ustępu pierwszego § 4 wymienionej uchwały Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1925 r. otrzymuje następujące brzmienie:

„c) dla telegrafistów, telefonistów, ustawiaczy, nastawniczych, starszych zwrotniczych, kasjerów biletowych i bagażowych, magazynierów, dyspozytorów drużyn konduktorskich, kancelistów technicznych, starszych rewidentów i rewidentów wagonów, maszynowych, maszynistów elektrowni, elektromonterów, monterów i pracowników pełniących czynności deklarantów celnych .... po 2 punkty za noc.

d) dla starszych przetokowych i przetokowych, zwrotniczych, bileterów, spisywaczy wagonów, drużników obsługujących posterunki blokowe i odstępowe, starszych palaczy i palaczy parowozowni, palaczy stałych kotłów, palaczy elektrowni i smarowników stacyjnych po 1,5 punktu za noc".

§ 3.

Uchwała niniejsza obowiązuje od dnia 1 stycznia 1927 r.

Podając powyższą uchwałę do wiadomości, polecam Dyrekcjom, aby wydały zarządzenie celem wypłaty wspomnianego dodatku w sposób podany w przedostatnim ustępie rozporządzenia Ministra Kolei z dnia 3 kwietnia 1925 r. № I 5660/2/25 w sprawie powyższej (Dz. Urzęd. Min. Kolei № 4 z 1925 r.).

Minister:
( ) *Romocki*

10.

Studja przedwstępne linji kolejowej Gorlice—Krynica.

Minister Komunikacji rozporządzeniem z dnia 23 stycznia 1927 r. № V—209/16b/27 przedłużył na podstawie art. 6 Ustawy z dnia 14 października 1921 r. o udzielaniu koncesji na koleje żelazne prywatne (D. U. № 88, poz. 646) termin ważności zezwolenia z dnia 15 sierpnia 1926 r. № V—5038/16b/26 na przeprowadzenie studjów przedwstępnych normalnotorowej linji kolejowej użytku publicznego od stacji Gorlice względnie od przystanku Moszczenica przez Wysowę do stacji Krynica, wydanego panu Inż. Józefowi Barutowi, zamieszkałemu w Gorlicach i działającemu w swojem imieniu oraz na rzecz Magistratu miasta Gorlice o dalsze 6 miesięcy t. j. do dnia 15 sierpnia 1927 r.

Jednocześnie przedłużony został termin do którego ma wpłynąć podanie o udzielenie koncesji na podstawie tych studjów do dnia 15 lutego 1928 roku.

ZAWIADOMIENIA:

W niżej podanych №№ „Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej” ogłoszone zostały następujące ustawy i rozporządzenia, dotyczące bezpośrednio lub pośrednio Ministerstwa Komunikacji:

№ Dzien. Ust. R. P.	1926 r. data	Pozycja	Treść rozporządzenia
123	18/XII	713	Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 listopada 1926 r., zawierające przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 1 lipca 1926 r., o opłatach stemplowych (co do §§ 123, 124, 167, 168, w porozumieniu z Ministrem Komunikacji).
124	22/XII	724	Obwieszczenie Ministra Komunikacji z dnia 14 grud. 1926 r. w sprawie sprostowania błędu w rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 23 października 1926 r. w sprawie zmian w przepisach o budowie i ruchu na kolejach żelaznych.

№ Dzien. Ust. R. P.	1926 r. data	Pozycja	Treść rozporządzenia
129	31/XII	777	Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 grudnia 1926 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o tymczasowym przewozie towarów, należących do osób prywatnych, będącą w budowie linją normalnotorową kolei państwowej Kalety-Podzamcze.
„	„	778	Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 grudnia 1926 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o zmianie taryfy towarowej polskich kolei normalnotorowych.
„	„	779	Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 29 grudnia 1926 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o wydaniu taryfy dla polsko-niemieckiej komunikacji towarowej.
130	„	782	Rorporządzenie Ministra Komunikacji w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o wprowadzeniu zniżki taryfowej dla wegla kamiennego w komunikacji polsko-jugosłowiańskiej.
	1927 r. data		
1	8/I	10	Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 20 grudnia 1926 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wewnętrznych, Ministrem Robót Publ., Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Komunikacji i Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie uchylenia działania ustępu 1 art. 5 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

RUCH SŁUŻBOWY W MINISTERSTWIE KOMUNIKACJI.

Przeniesienia:

Minister Komunikacji przeniósł do służby w Dyrekcji Kolei Państwowych w Gdańsku:

Rozporządzeniem z dnia 22 grudnia 1926 r.:

Domrazka Tadeusza Re:erenta M. K.—w charakterze referendarza P. K. P. z dotychczasowem uposażeniem VII grupy.

№ I. 24311/26.

Minister Komunikacji po porozumieniu z Ministrem Skarbu przeniósł do służby w Ministerstwie Komunikacji:

Rozporządzeniem z dnia 30 grudnia 1926 r.:

Uhniata Franciszka, Radcę Ministerjalnego, w VI stopniu służbowym urzędników państwowych w Ministerstwie Skarbu—w tym samym charakterze i stopniu służbowym—do Departamentu Finansowego.

№ Pr. 6569/26.

Mianowanie:

Minister Komunikacji mianował:

Rozporządzeniem z dnia 10 stycznia 1927 r.:

Uhniata Franciszka, Radcę Ministerjalnego Ministerstwa Komunikacji,—Naczelnikiem Wydziału w V stopniu służbowym urzędników państwowych przy równoczesnem powierzeniu stanowiska Naczelnika Wydziału Budżetowego.

№ T. 12/27.

Powierzenie pełnienia obowiązków.

Minister Komunikacji powierzył pełnienie obowiązków Naczelnika Wydziału Drogowego Dyrekci K. P. w Radomiu:

Rozporządzeniem z dnia 7 stycznia 1927 r.:

Inż. Rogińskiemu Władysławowi, Urzędnikowi Kontraktowemu Ministerstwa Komunikacji.

№ I. 14948/1-F/26.

Zmarł:

Zenowicz Alfons, Referent Ministerstwa Komunikacji—dnia 19 stycznia 1927 r.

RUCH SŁUŻBOWY W DYREKCJACH P. K. P.:

Mianowania:

Inż. Olgierd Chodkiewicz, Kierownik Działu w Wydziale Eksploatacyjnym Dyrekcji K. P. w Warszawie—Zastępcą Naczelnika Wydziału Eksploatacyjnego tej samej Dyrekcji.

№ I. 21559/1-J/26.

Teodor Schmidt, Radca Kolei Państwowych —Naczelnikiem Wydziału Kontroli Dochodów w Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie.
№ I. 24452/1-J/26.

Sobolewski Seweryn, St. Referendarz K. P. i kontroler wydziałowy Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie—kierownikiem działu ogólnego w Wydziale Kontroli Dochodów tej samej Dyrekcji.
№ I. 22705/1-J/26.

Inż. Haslingier Zygmunt, Referendarz Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu—Kierownikiem Działu Ogólno-Gospodarczego w Wydziale Zasobów tejże Dyrekcji.
№ I. 23734/1-F/26.

Inż. Elżanowski Kazimierz, st. referendarz K. P. w Warszawie — Naczelnikiem Oddziału drogowego w Grudziądzu.
№ I. 25016/1-G/26.

Przeniesienie:

Kowalik Wincenty, Kierownik Działu Ogólno-Gospodarczego w Wydziale Zasobów Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu—na takież stanowisko w Wydziale Elektrycznym tejże Dyrekcji.
№ I. 23734/1-F/26.

Przeniesienia w stan spoczynku:

Inż. Ottomar de Busekist, Radca K. P., Kierownik Działu w Dyrekcji Kolei Państwowych w Gdańsku—z dniem 1 marca 1927 r. przy równoczesnem podziękowaniu zą wybitnie wydatną i owocną służbę.
№ I. 14548/1-C/26.

Przeniesienie ze względów służbowych:

Inż. Ostrowski Władysław, Naczelnik Oddziału Mechanicznego w Brześciu n/B—na stanowisko kierownika Działu Ogólno-Gospodarczego w Wydziale Mechanicznym D. K. P. w Wilnie.
№ I. 18027/1-D/26.

Karło Longin, kierownik działu magazynowego w Wydziale Zasobów D. K. P. w Wilnie—na stanowisko kierownika działu ewidencji i kontroli materjałów w Wydziale Rachunkowym tej Dyrekcji.

Inż. Milewski Mieczysław, naczelnik Gł. Magazynu Zasobów w Wilnie—na stanowisko kierownika działu magazynowego w Wydziale Zasobów D. K. P. w Wilnie.
№ I. 21824/1-D/26.

Zwolnienie ze stanowiska:

Inż. Komorowski Maksymiljan, ze zniesionego stanowiska Naczelnika Oddziału Budowy Warsztatów Parowozowych w Końskich—z wyrażeniem uznania za dotychczasową gorliwą i owocną działalność służbową i przy jednoczesnem przeniesieniu do okręgu Dyrekcji K. P. we Lwowie.
№ I. 22933/26.

Zwolnienie ze służby:

Krauze Tadeusz, Kierownik Działu w Wydziale Administracyjno-Gospodarczym Dyrekcji Budowy Kolei Państwowej w Warszawie—z dn. 28 lutego 1927 r., wskutek likwidacji wzmiankowanej Dyrekcji, przy równoczesnem wyrażeniu uznania za dotychczasową działalność służbową.

№ I. 24702/1-F/26.

KONKURS:

na stanowisko Naczelnika Wydziału Prawnego w Dyrekcji Kolei Państwowych we Lwowie.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja prawnicze, V lub VI grupa uposażenia, dłuższa wszechstronna praktyka prawnicza wogóle a w kolejnictwie w szczególności.

Termin składania podań do 10 marca 1927 r.

№ I. 23970/26.

Drukarnia Państwowa. № 35291. 29.I.27. 2000.